

tetsbehandlingen. Deri kan jeg forsaavidt være enig med det ærede Medlem, som jeg meget tvivler om, at der kan være noget Nyt i denne Sag. Den maa vistnok anses for i den Forstand at være uddebatteret, at ethvert Medlem maa have sin Mening om Sagen, idet dette Spørgsmaal jo ikke blot har ligget for i forrige Samling, men jo ogsaa flere Gange i de foregaaende Aar. Skulde det ærede Medlems Mening imidlertid være den, at der ikke var kommet nogetlunde Nyt til, siden denne Sags Behandling sidst fandt Sted her i Thinget, tror jeg, at det ærede Medlem har fuldstændig Ret. Jeg tror, at Enhver maa have Indtrykket af, at Dyrtiden er større, og at Tran- gen er større hos Statens Embeds- og Bestillingsmænd nu, end den var, dengang vi sidst behandlede Spørgsmaalet om Kvantiteten og Rækkevidden af et Dyrtidstillæg. Det ærede Medlem bemærkede, at det altid maatte være vilkaarligt, indtil hvilken Grænsse man vilde yde et Tillæg af Billighedshensyn til de ved Lov fastsatte Lønninger. Ganske vist, men saa vil jeg dog gjøre det Spørgsmaal, hvorfor det nu skulde være billigt at drage Grænsen ved 2,500 Kr., nu, da Dyrtiden er lige saa stor som dengang, da Grænsen ved Thingets egen Beslutning blev sat til 4,400 Kr., frygter man for den Vilkaarlighed, saa er der jo igrønt en let Maade at undgaa den paa, nemlig at følge Regjeringsforslaget, og det vil jeg meget anbefale det ærede Thing. Naar det ærede Medlem angav Regjeringens Stilling ved forrige Behandling her i Thinget at være den, at Regjeringen sagde: Alt eller Intet, saa vil jeg opfordre det ærede Medlem til i et ledigt Øieblik at gien- nemgaa Forhandlingerne for forrige Samling, og jeg er da overbevist om, at det ærede Medlem ikke vil finde en eneft Udtaalelse fra Regjeringens Side, som kunde hjenle en saadan Paastand, som han fremkom med. Regjeringen har ved Forhandlingerne forrige Gang bestræbt sig for at faae Billighedskravet opfyldt saa fylldigt, som det ifølge dens Mening om Forholdene var nødvendigt. Det er noget ganske Andet, end at Regjeringen skulde have sagt: Det af os forelagte Forslag eller Intet. En saadan Uttring kunde let, naar den ikke blev modsagt, ogsaa andetsteds, hvor man ikke er saa fortrolig som her i Salen med de Uttringer, der ere faldne fra Regjeringen, frembringe Indtrykket af, at Regjeringens Stilling ligeoverfor denne Sag var en noget anden, end den i Virkeligheden har været. Efter de Udtaalelser, der ere fremkomne fra de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) og Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg), nærer jeg ikke nogen Tvivl om, hvorledes Afstemningen vil falde over det foreliggende Vædringsforslag. Det kan imidlertid ikke afholde mig fra fremdeles at anbefale, at Regjeringsforslaget ikke bliver ændret saaledes, som dette Forslag tilfigter.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Hørup) angav meget rigtig, at ved Vedtagelsen af Vædringsforslaget vilde Lovforslaget blive ført tilbage til den Affattelse, som det havde, da det sidst forelaa for dette Thing, altsaa ved 4de Behandling i forrige Samling; men der fremkommer alligevel ved Vedtagelsen af dette Vædringsforslag, eller der kunde ved Vedtagelsen af det gives Anledning til en Tvivl. Det vil jo ses, at Vædringsforslaget sløiser alle Bestemmelser om, hvad der skal udredes som midlertidigt Lønningstillæg fra de særlige Fonds. Jeg indrømmer, at dette ogsaa manglede i Forslaget, saaledes som det blev vedtaget her i forrige Samling ved 4de Behandling, endstjændt der udtrykkelig var blevet gjort opmærksom paa, at det kunde siges at være en formel Mangel ved Lovforslaget. Men da det fra alle Sider var erkjendt, at Lovforslaget alligevel skulde fortaas saaledes, at, stjændt der ikke blev opført, hvad der skulde udredes fra de enkelte særlige Fonds, saa blev der dog af disse at udrede i Henhold til Lovens Hovedbestemmelser de Procent, som bleve angivne, og Loven ansaas altsaa ikke at mangle den ellers nødvendige Bestemmelse i en finantiel Lov, nemlig at angive Pengemidlerne. Noget anderledes kommer det i Grunden til at staa, naar man nu, eiter at denne Mangel ved Lovforslaget er afhjulpen, i denne Samling ved Vædringsforslaget sløiser Bestemmelsen om, hvad der skal udredes af de særlige Fonds. Jeg har kun troet at maatte gjøre denne Bemærkning, for at henlede de ærede Forslagsstilleres Opmærksomhed paa, at det dog vel kunde være rigtigt, at der ved Siden af de 300,000 Kr., som skulle udredes af Statskassen, ogsaa paa deres Forslag blev opført de Beløb, som skulde udredes af de særlige Fonds i Henhold til deres Forslag. Det er en Selvsølge, at, naar det fra alle Sider erkjendes, at man vil se bort fra denne formelle Mangel, vil det heller ikke være nogen Vanskelighed for Administrationen ved Gjennemførelsen af Forslaget.

Dinesen: Naar jeg for mit Vedkommende stemmer mod de Vædringsforslag, der ere stillede af flere ærede Medlemmer til det foreliggende Lovforslag, da er det ikke, fordi jeg vil være med til at forhindre, at de Embedsmænd, som ville

Rettelser.

- Sp. 579, L. 8 f. n.: „Kassens“ læs: „Amtskassens“.
 — 634, L. 22 f. n. efter „Kjendingsord“ tilføies: „lærd“.
 — 636, L. 9 f. o.: „forholdsvis“ rettes til: „forholdsloft“.